

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, П. пов.
Конто почт. шлан. 504-060.
143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місяць 5-90 зод.
Чвертьріччя 15-00 -
Півріччя 30-00 -
Річно 60-00 -
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр., Чехословаччині 30 ч. н.
— в усіх прочих краях по
7-50 зод.

Телеф. Редакції: 219-41.
Друківня: 229-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Апеляційна розправа проти Бандери і товаришів.

Окружний суд у Варшаві переслав до апеляційного суду 31 томів актів процесу за обвинуваченням. Періодичного Розправа проти Бандери і товаришів перед апеляційним судом відбудеться при певній увазі п. р.

Засуджений на довічне ув'язнення, а саме: Бан-

дера, Лебедь, Карпинець, Климишин і Підгайний, перебувають у в'язниці у Св. Хресті. Засуджений на 15 років Гватківська сидить у в'язниці для жінок у Фордоні, Заришська перебуває у в'язниці у Львові. Малюпа, Мигель, Качмарський, Чорний і Рак сидять у в'язниці в Равичу.

Льондонські наради добігають до кінця.

ДЕЛЕГАЦІЇ ПРАЦЮЮТЬ ДНЕМ І НІЧЮ.

ЛЬОНДОН, 19. 3. ПАТ. Представники льокарнських держав рідили цієї ночі від год. 22. до 1. довіта; тоді поплився комунікат, який стверджує, що у нарадах над проектом загального порозуміння залишилися ще деякі невнятні місця, але назагал помітний далекий поступ. Опісля британська делегація радилася ще через годину над звітом для свого уряду, який має сьогодні до полудня зібратися, щоб есенуально зааробувати проект порозуміння. З цієїж самою метою Фланкен полетить нині пополудні до Парижа, щоб предложити проект порозуміння раді міністрів, яка завтра збереться. Після наради брит. делегації, в год. 3. довіта подали до відома, що нині передполуднем збереться конференція льокарнських держав — здається остання.

ПРАВДОПОДІБНИЙ ТЕКСТ ДОГОВОРУ.

ЛЬОНДОН, 19. 3. ПАТ. Урядово не подали ще до відома тексту есенуального порозуміння;

згадали лише, що проекти текстів ще не устійнені дефінітивно. Кружляють неофіційні встки, що Франція і Бельгія дістала від Англії далеко-далучі уступки. Порозуміння обнимав бицимто 4 точки: 1) справу Льокарна та франко-совітського пакту передалиб гаському трибуналові; 2) на час переговорів утворилиб зловж західного німецького пограниччя здемлітаризовану смугу, яку обсадилиб міжнародні війська; 3) Велика Британія задержалаб тимчасово зобов'язання, яких піднялася у Льокарно — тепер лише супроти Франції та Бельгії; 4) Вел. Британія, Франція та Бельгія заклучилиб негайно воєнні конвенції для постійної періодичної взаємної консультації над технічними питаннями безпеки.

ВАТИКАН НЕ МІШАЄТЬСЯ ДО ЛЬОКАРНЕНСЬКОГО СПОРУ.

ЧІТТА ДЕЛЬ ВАТИКАНО, 19. 3. ПАТ. Катерично перечать чуку, бицимто папський нунцій у Берліні запропонував німецькому урядові посередництво для розв'язки теперішньої ситуації.

Італійський делегат промовив.

ІДЕН ОСУДЖУЄ НІМЕЧЧИНУ, ОДНАЧЕ НЕ ДОПУСКАЄ ЗБРОЙНИХ ЗАСОБІВ ПРОТИ НЕЇ.

ЛЬОНДОН, 19. 3. ПАТ. На прилюдному засіданні Ради Ліги Націй, що відбулося вчора, Іден заснував становище Вел. Британії до предмету теперішніх нарад.

„Наступило зовсім виразно — ствердив Іден — порушення постанови льокарнського договору про адемлітаризовану смугу. Добре булоб, щоб Рада не ствердила й повідомила всіх сигнатарів версайського трактату. Як відбудувати безпеку і довіру? Це питання, що його має вирішити Рада, цікавить всіх, що до ненарушності зобов'язань трактатів прив'язують ваг“.

ДВА ЧИННИКИ.

В теоретичному стані є два чинники, з яких слід скористати: 1) Хоч порушення трактату очевидне, не сміє воно потягнути загрози воєнних кроків і спричинити негайного діяння, що його в деяких обставинах передбачує льокарнський договір, а положення попри всю повагу, дає до того нагоду.

Найважливішою справою є те, щоб не лиш втримати мир, але щоб раз на завжди прогнати марево війни“.

ЗЛОМАННЯ ЛЬОКАРНА І ПРОТИТАЛІЙСЬКІ САНКЦІЇ.

Опісля зібрав голос італійський амбасадор Грассі. Ствердив, що положення дуже поважне, тому побоювання французів та бельгійців вповні обосновані. Сумно, що льокарнський договір зламав саме поважна великодержави, якої співпраця необхідна, щоб удержати мир. Італія

виповнить свої зобов'язання, але не прилучиться до постанов, які моглиб явити на шкоду їй самій. Єдність льокарнських держав слід утримати. Одною з причин, що додала Німеччині відваги на нелегальний крок, були санкції, які спаралізували Італію як гаранта Льокарна. Мир є неподільний. Італія готова сповнити свої зобов'язання в справі європейської безпеки, однак це діло мусить опиратися на взаємному зрозумінні потреб наших держав та обов'язків супроти цивілізації.

НЕЯСНА ПОСТАВА.

Мін. Бек ствердив факт обсадження Німеччиною здемлітаризованої стріфи, але вининув зручно питання, яке становище займає в цій справі Польща. Зазначив, що Польща ніколи не була з льокарнського пакту вдоволенна. 1925 р. заклучила Польща союз із Францією і цей союз обов'язує досі. Щодо Бельгії, то хоч Польща з нею не заклучила ніяких договорів, всеж таки прихильно ставиться до її інтересів. Від січня 1934 існує між Польщею й Німеччиною поправа вземини, опертих на взаємній пошані. Справа зрівняння льокарнського договору в'яється в дискусії з найновішим францусько-совітським пактом, де не є Польща учасником. Щодо вземини з Сов'ятами, то пакт наагресії, заклучений між ними й Польщею обов'язує далі як вираз волі втримати добрі вземини зі східним сусідом. Вкінці вказав міністер Бек, що до консолідації міжнародного положення причинитися може засада, що інтереси якогонебудь краю, залежно від його значіння, не можуть бути предметом міжнародних переговорів без участі та згоди зацікавленої держави. Це є підставою безпеки.

„ГМІНД“

це було підчас війни слово, яке прокидало в серцях наших земляків тривожні зворушення. Хто хоче знати, що воно значить нехай прочитає книжку

д-ра Василя Маковського
під наг.

„ГМІНД“

Книжка має 304 сторінок друку і двобарану окладку та коштує тільки 2 зод., з поштовою пересилкою 2.50 зод.

Замовляти в Адміністрації „Діла“,
Львів, Ринок 10.

Добра показова лекція.

З нагоди замовлення вистави українських промислових виробів у Львові.

Львів, 19. березня.

На днях замкнено у Львові українську промислову виставу, що її влаштувала кооператива студентів „Торговельник“ під протекторатом Союзу Українських Купців і Промисловців та Центросоюзу. Ця вистава замітна була осягненими моментами:

1) До її організації взявся елемент молодий, студентський, що можна вважати маркантим проявом повороту нашої молоді до органічної народної праці; зокрема є це доказом зростаючого серед молоді розуміння ваги матеріальної культури нації та доцінювання господарських процесів, що ведуть до багатства з його конвенційними в духовому житті нації.

2) Розміри наших осягів у виробництві, представлені на виставі (до речі: далеко не повні), були неабиякою ревеляцією для громадянства, в якому все ще покутує погляд, що ми де промислової творчості, чи пак азігали до господарських функцій, нездатні, — для громадянства, якого господарський патріотизм у щоденному житті залишає ще дуже багато до бажання.

3) Молоді промислові стениці, яких число постійно більшає, не тільки виявляли свою фахову зрілість, але теж проявляли амбіцію вибитися і перебитися через усі труднощі життя, зокрема через тверду стіну заскорузлої ментальності та недовіри українського громадянства.

4) Внутрішній зміст і зовнішня форма вистави м'якуть уперше розбили в пух і прах упокорюючу скромність цього роду рідних імпрез, залишаючи в кожного глядача горду думку, що є вже з чим нам показуватися навіть перед чужинцями.

5) Товаровий асортимент рідного походження збагатився в останньому часі досить сильно і мабуть не дуже далеко ми вже від розмірно повної самовистарчанності, себто від такого стану господарської еманіпації, коли зможемо бодай найважливіші наші потреби покривати виробами українських рук і плодами українського духа. Такі надії можна, що правда, змити тоді, коли темпо нашого виробництва буде зростати так, як зростає тепер і коли втриматися змагання до різноманітності у виробничих конвенціях.

6) Вистава була одною з найбільше відвідуваних українських імпрез. Через її салі перецілила течія з 15 тисяч осіб, у цьому 4 тисячі шкільної молоді, що вислухала водночас одної з найважливіших лекцій, бо лекції господарського патріотизму.

вні у ВЕЛИК М. ТЕ. ІРІ в год. 8-й

ПАНОТЕЦЬ МАРКО

Архивіар польської літератури

Юлія Словацького

в режисерії Едмунда Веріньського і в декораціях Андрия Прохашна.

Все, що ми подали в повищих точках, відзеркалює позитивні сторінки вистави, що була дійсно вдатною спробою синтезу нашого виробництва, його підзуків і пропаганди. Та ми не хочемо співіти тут самих похвальних гимнів, бо ж не тільки сам „Показ“ не був ідеальним, себто організатори не використали всіх можливостей, що могли причинитись до його повної величі. Але — що важніше — вистава викладала наглядно (навіть при доповненні в уяві всього того, що вийшло поза її межам з рідного виробництва), скільки ділянок у нас ще нагадує лежить обломом, які величезні можливості для розгортання ініціативи скриває ще наше життя, наша господарська відсталість!

Наші висновки такі: Як довго буде гасло „свій до свого по своє“ здебільша тільки гаслом від свята, як довго не закоріниться воно глибоко в серці і в мозку кожного українсько-

го громадянина, так довго, не зважаючи на всі зусилля рухливих і патріотичних одиниць, пролягати будемо в господарській діяльності вбогість відсталість. Бо осяги наші кінець-кінців такі треба міряти повною мірою, зважаючи при цьому абсолютних критеріїв, а не ослаблюваних такими думками, як „у наших обставинах“, „при нашій ментальності і звичках до чужого“, „що...“

Стаємо справу ясно і рішуче: все залежить від нашого широкого громадянства, від його господарського патріотизму. Коли „Показ“ здобув зі згаданих 15 тисяч відвідувачів бодей тисячку нових приятелів української господарської емпіризації, приятелів справжніх, а не декламаторів, що в практичному житті нехтують гаслами, які самі голосять, — то значимий показової лекції вистави дійсно велике.

В. Несторович.

„СОЮЗНИК“.

Саме в часі, коли у французькому парламенті відбувалася досить „жива“ дебата (виключно з образами й полеміками) над ратифікацією франко-совітського пакту, видав московський Комінтерн звіт з праці, поодиноких своїх секцій над реалізацією своїх „ідеалів“. У звіті підкреснено головну активність французької секції.

Зі звіту видно, що французька секція виби-лася в останньому часі на перше місце між усіма заграничними секціями. Під спосібними про-подирями число її членів за два останні роки збільшилося втричі, головни завдяки тому, що створено „спільний фронт“ лівих партій у Франції. Використовуючи цей „спільний фронт“, комуністи зуміли перевернути провід у професійних союзах, у яких перевернули іменування своїх людей до постійних секретаріатів. Крім того французька секція зорганізувала 9 спеціальних та провінційальних партійних шкіл, у яких вже 300 „товаришів“ покінчило спеціальні курси пар-

тійної роботи. В майбутньому мають бути ті школи значно поширені та удосконалені. Головними центрами комуністичного руху у Франції є тепер Париж і Марсіль. Великі надії покладають комуністи на загальні вибори, які відбудуться у травні ц. р., до яких підуть радикали, соціалісти і комуністи спільно в т. зв. „народнім фронті“.

Між чиним Комінтерн перестерігає французьких більшовиків, щоб не допускали до своїх центрів французьких троцькістів, поліційних агентів та... „дьяволів“. Не шкодить пригадати, що та пересторога вийшла ще в часі, коли Ляваль був міністром. Автім хто знає, чи таке „союзництво“ з одного боку і невдоволення французького селянства з деяких умовів лондонського кредиту з другого боку не приведе знову до влади Ляваля, якому тоді приписували роля „подякувати союзникам“ за поміч...

Р. М-ий.

За океаном.

ВІЧЕ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ МОЛОДІ У ФІЛАДЕЛЬФІ.

В неділю 9. лютого ц. р. відбулося у великій залі „Товариства Горожан“ у Філадельфії окружне віче української католицької молоді. На віче прибуло до 250 молодих українців та українок з Філадельфії, Френкфорду, Кемден, Честер, Бріджпорт, Чесапіс Сісі й Вільмінгтон, з початку „Ліги Української Католицької Молоді“.

Перший промова о. канцлер Олександр Пик, що передав зібранню привітання від Кир Константина Богачевського. Потім привітав збори від френкфордської парохії о. Ромул Крупа. Далі о. Лев Пеленський передав привіт від української католицької молоді у Філадельфії.

З черги о. д-р Степан Тихавський виголосив реферат на тему „Українська молодь та українська Церква“. П. Богдан Катамай мав реферат про українську політику й українську американську молодь. Пана Ева Піддубчишин виголосила реферат про завдання української католицької молоді. Після кожного реферату була оживлена дискусія.

Віче великою більшістю голосів заявилося за зміною канцлера, себто за Григорієм Сидором, що приїхав з Америки від 1752 р.

Після віча ввечері відбувся банкет, на якому було ще більше учасників.

ВИСТАВА „ВЕСІЛЛЯ“ Д-РА ЛЬОНТИНА ЦЕГЕЛЬСЬКОГО

Ново скомпонована д-ром Л. Цегельським на підставі дійсного етнографічного матеріалу з усіх земель України мелодрами під наз. „Весілля“ була виставлена ним самим 21-го лютого в Централ Опері Гавс при 67-й вулиці в Нью Йорку. Галя була переповнена і всі пістори тисячки місць були заняті. Крім українців з цілої околиці, прийшли теж і американці, між ін. професори коломбійського університету, що цікавляться україністикою.

„Весілля“ складається з 11 картин. Воно складене вірно з народніх звичаїв, починаючи від сватання аж до самої весільної гостини. Специ переплітані хором, солами й танками. Танки були виконані вірнево бушними учнями школи Авраменка, між ін. гарно виведено архаїк. Була теж сольотанець Ольшанського, що виступав з ними на американських сценах. Ролі

були добре обсаджені, голоси дібрані. В хорах слідило було подекуди недомарання через смерть Андрія Гелі, що мав бути диригентом. Через те треба було теж в останній хвилині змінити деякі ролі, бо родина Гелів була тут занадто жвава. З технічного боку треба підмітити, що довгі перерви між поодинокими сценами нудять людей, бо нема в антрактах буквально нічого. З мистецького боку впадала в очі недостатня музика до хорів, бо при звичайній сільській музиці, тобто скрипці, цимбалах, басі і ситку, не можна як слід вивести всіх весільних мелодій. Також варт придумати інше закінчення в цьому напрямку, щоб дати якийсь хорівий кусник, а не сольовий танок, як це було в Централ Опері.

Вистава „Весілля“, що в загальному дуже подобалась, була виведена небезпек теж у Філадельфії.

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ У НЬЮ ЙОРКУ.

Щогорічний концерт у честь Шевченка в Нью Йорку був у неділю 1. березня. Програма була складена переважно з виступів у супроводі симфонічної оркестри. Були це: солістка Марія Геліна, артист-співак Микола Карлаш і дівочий терцет: Марії, Ольги й Віри Геліних. У другій частині співали солісти в супроводі фортепіану. Оркестрою проводив проф. Михайло Гайворон-

ський, а в одній точці студент унів. Степан Марусевич, помічник Гайворонського.

На програму зложилися твори Лисенка, Стеніка, Гайворонського, М. Вилсона і Беріа. Цього останнього композитора виконала молодша скрипачка Олена Рогольська „Сонату і балету“. Їй супроводив на фортепіані проф. Роман Придаткевич. Акомпанімент у першій частині концерту вели Юлія Геба й Оля Дмитрієв, в другій частині Віктор Зібер.

Отворив свято і проголосив усно програму іменем Центрального Комітету Петро Сокалчук, декламацією виголосила Софія Демидчук реферат про Шевченка як історика України сказав д-р Семен Демидчук. Програма пройшла гладко, без зайвих перерв і ціле свято почалося за півтретя години.

НЕБАРОМ ПОЯВИТЬСЯ ПЕРША УКРАЇНСЬКА ЗВУКОВА ФІЛЬМА „НАТАЛКА ПОЛТАВКА“.

Фільмова студія Насіля Авраменка в Нью Йорку повідомляє, що вже небааром, бо всього за кілька місяців, на екранах американських театрів по'явиться перша звукова фільма в українській мові. Буде це „Наталка Полтавка“ Івана Котляревського, над якою виконанням тепер ведеться праця в студії Авраменка.

Ті, що знають „Наталку Полтавку“ зі сцени, побачать її на екрані в зовсім іншому виді. Ця сцена сценарій перероблено, так щоб був придатний до фільмування. Акція буде відбуватися на відкритих просторах українського села, українських гір та міст, при участі численних гуртів українського селянства. Будуть змальовані українські обичаї.

Фільму будуть здійснювати апаратами американської фірми. Кожен кусень фільму буде технічно виконаний під дирекцією американських фізиків з визначних голлівудських фільмових фірм, у супроводі компетентних українських директорів. У загальному фільмом завідує артист Авраменко, що від довшого часу працював над підготовою планів та переробкою сценарія.

Справу фінансує спеціальний громадський комітет, складений з українців з різних сторів Америки, що вложили в це підприємство свій капітал та взяли на себе обов'язок громадянської контролю. Тому, що справа має індивідуальний характер студія Авраменка погодилась на таку контрол. Фільма має коштувати приблизно суми грошей.

Фільму замовили американські театральні фірми з тим, що вперед по українських театрах будуть улажені свята першої української звукової фільми в Америці. На тих святах буде ця фільма висвітлена для української публіки перший раз.

До чого призначений т. зв. лемківський буквар.

Пишуть нам:

На всі аргументи проти т. зв. лемківського букваря, в яких спиралися на здобутках педагогіки, дидактики, психістики, на природне право української нації вчити свою дітвору в рідній літературній мові, дістаємо постійно дві відповіді: найвища шкільна влада борониться цілковитим незнанням справи (віцеміністер о. Жонголович), нижча шкільна влада заслонюється нібито бажанням самого населення вчити діти у т. зв. лемківським діалекті. Свідомо живемо вислову „так званий лемківський діалект“, бо мова, в якій цей підручник до навчання звуку склав „педагог“ Трухановський, багато спільного з лемківським діалектом не має.

Надзвичайно для нас цікавим і відрізняєм є боротьба самих селян проти навчання

їх дітей в т. зв. лемківського букваря. Ось нам характеристичний випадок з домені сільського шкільного інспектора п. Шемельовського.

В літі мину. року зорганізували в селі Лопіж, лемківського повіту, публичну однокласову народню школу з українською і польською мовою навчання. Не жаль, через непорозуміння селяни не внесли до 14 днів рекурсу проти утворення школи, який в цьому випадку не мав ніякого законного оправдання: в селі Лопіж є 64 дітей греко-католиків, 1 жид (німецький підданий) і ні одної дитини лат. обряду. В селі бувально нема ні одного поляка, зате є 5 дорожніх жидів. З початком 1935/36 шк. року введено школу на основі т. зв. лемківського букваря, учителем призначили молодшу людину, що ні слова не знає ні не розуміє по українській.

Кіно „СВІТ“

Подвійна програма.

1. 42-га ВУЛИЦЯ в гол. ролі відомий тенор Америки Rudy Vallee, чарівна Alice Faye, спіє, музика.

II. ВКРАДЕНО ЛЮДИНУ, муз. комедія, в гол. ролі Henry Garat, Lilli Damita.

В суботу і неділю ранки в год. 12-йї.

113

так, що навіть молитву „Отче наш“ мусів йому написати латинськими буквами, бо не знав навіть нашої азбуки! Ясно, що в таких умовах з науки вишло посміхонце: учитель, що сам мови не знає, „вчить“ якоїсь чужої мови, ніби лемківської мови, якої більшість англосів не розуміють ні діти, ні їх батьки. Задоволені батьки таким станом навчання, вислали прикінці першого пір року прохання до українського інспектора в Сяюці, щоб усунув т. зв. лемківський буквар і вступив його українським букварем, арозумілим для дітей.

Не згадуємо тут про хід звідення у п. інспектора Шемельовського. Кинув-хитів він поставив „позитивно“ до прохання батьків. А дня 5 березня п. р. доручили місцевій шкільній раді таке рішення: „W załatwienie tamtejszej prosby z dnia 14. stycznia b. r., wniesionej przez mieszkańców gromady Łepienka, zawiadamiam, że w myśl aktu organizacyjnego z tamtejszej szkole obowiązująco będą w klasie pierwszej i początkowej elementarnej polskie i w tym języku dzieci szkolne będą pobierały na tych oddziałach naukę. Wobec powyższego bukwy ruskie nie będą w tamtejszej szkole z tym roku wprowadzone.“

З цього скористав учитель з поспіхом так, що навіть заборонив дітям поздоровляти нашого священика словами „Слава Ісусу Христу“! В селі повстав фермент, який може прибрати невідомі ще форми! Хіба відомий є консерватизм нашого населення і його привязаність до свого обряду... Його не можна легковажити.

В селі з чисто українським населенням навіть в українській школі повинна наука в лемківській мові відбуватися в українській мові. Тому вступлення т. зв. лемківського букваря польським є для населення наглядним доказом, що лемківський буквар завелі тому, щоб знеохотити людей до науки в „руській мові“, який обіцяв „на власне жондане“ замінити букварем польським.

Вириняє одне питання: Чи це відірваний випадок у школі в Лопіні? Чи може заповідь нової тактики подвійників т. зв. лемківщини в лемківській мові?

Побажання генеральному інспекторові ген. Ридз-Сьміглому.

ВАРШАВА, 19. 3. ПАТ. Голова УНДО пос. В. Мудрий сказав учора ген. Ридз-Сьміглому поба-

жання з нагоди ймени в імені У. П. Р. та українського громадянства

Військовий договір між большевиками і китайськими комуністами.

Орган японського штабу „Харбіньское Врем'я“, яке виходить у Харбіні в російській мові, пише, що уряд СРСР підписав тайний договір з урядом провінції Сін-Кіанг (китайський Туркестан). Цей договір унішнює у життя від 1. січня п. р. Договір постановляє ось що: Уряд Сін-Кіангу заарештує з большевицьких есептів на території Сін-Кіанг буде боронитися перед впливами третіх держав на своїй території. Уряд СРСР і Сін-Кіанг спільно адержують над і оподіє на території Сін-Кіангу. СРСР покриває всі витрати на розбудову Сін-Кіангу. Розбудову виконуватимуть виключно з большевицьких матеріалів і під доглядом большевицьких спеціалістів.

На випадок конфліктів СРСР обов'язується прийти в поспіху, політичною та економічною допомогою урядові Сін-Кіангу. Большевицький уряд приступав до будови аналічного шляху Діан-Суні, який по 15 років перебуває на власності Сін-Кіангу. Якщо уряд Сін-Кіангу пігне боротьбу за незалежність або зміну устрою, большевицький уряд приїде йому в піддержку. Воєнний договір списали в окремі умови. „Возрожденіє“ в 16 березня підкреслює, що большевики можуть захопити територію Сін-Кіангу як бою для піддержки китайських комуністів, які тепер загрожують провінції Сунан. (РО.)

Англійські та італійські війська — на німецький кордон?

ЛЬОНДОН, 19. 3. ПАТ. Як довідується Райтер, Франція запропонувала Англії та Італії — як гарантам Льюкарна — вислати деякі військові контингенти на П. східний кордон. Йде про те, щоб — на випадок нападу — Німеччина заступила не лише французькі війська, але також англійські та італійські, і так видала війну трьом великодержавам нараз. Англії прийняли цю пропозицію не радо, висувачи ідею обо-

сторонньої адміністрації організованої смуги. Цей останній проект, як твердить Райтер, не відкинений, лише тимчасово відсунений; тепер і у французьких кругах ставляться до нього прихильно.

НОВІ КРЕДИТИ НА ФРАНЦУСЬКУ АРМІЮ. ПАРИЖ, 19. 3. ПАТ. У парламентарних кругах сподіються, що небагом уряд домогаться нових кредитів на оборону краю; їхня висота покищо невідома.

Ограбили голандський амбуляне.

ДЖІБУТІ, 19. 3. ПАТ. Вантаж, що бушує на жаноці від Уаль-Дід, розгромила недавно голандський амбуляне Червоного Хреста. Перекладника вбили, а одного голандця ранили. Теж і лікар Таціос згинув від кулі. Вістка про напад на амбуляне викликала велике враження.

ДВА АБІСІНСЬКІ ЛІТАКИ ЗНИЩЕНІ. РИМ, 19. 3. ПАТ. Воєнне звітлення ч. 158. подає, що на півдні від озера Ашініг викривали італ. летуни два абісінські літаки типу „Потез“, замасковані в долині Чіоля Амадар. Не дивлячись на сильний гарматний вогонь, італ. літаки

знизилися на незначну висоту і бомбами знищили обидва ворожі літаки.

ВНУТРІШНІЙ РОЗКЛАД.

РИМ, 19. 3. ПАТ. Кружляють чутки, що повстання у Годжамі триває далі; абісінський уряд буцього пробує увійти у переговори з повстанцями за посередництвом духовенства. Зпоміж різних провінцій, що в останніх часах аявились левальність італійській амії, слід назвати дельзака Амре, одного з синів раса Сеюма та дельзака Берге Гагос, синів помершого раса Гагоса, провінцій району Амбара

Д-Р ЄВГЕН ГРИЦАК.

Польська праця про Кирило-Методіївське Братство.

(Докінчення.)

Автор праці переповідає життєписи членів братства і літературну творчість деяких із них, а далі з'ясовує статут організації з 6 пунктами, що його автором був Костомарів. У статуті підкреслено: федерація славянських народів, що в зв'язування уосередженій державі повинні мати, кожен для себе, самостійність, при чому має бути рівність усіх громадян; уряд і законодавство мають спиратися на Христову вірі, а діяльність змів має бути згідна з євангельськими основами любові і ласкості.

Докладніше з'ясував програму й принципи Б-в В. Білозерський у своїх записках, що справу українського народу об'єднав із християнською й славянською ідеєю, підкреслює, що народи й держави повинні бути незалежні з асладами християнської віри („Спаситель відкрив людству: любов, світ і волю, рівність для всіх і братство народів“). З далі зазначає національне українське питання, змальовуючи жаліве згноблення Росією України, що своїм нечуваними отриманнями за правду послугує на вічну пошану, навіть всупереч офіційному московському пансхідному доводу, що славянофільство має проявитися не в пошанування цього народу над другим, але на рівність прав на внутрішній свободі. З усіх братчиків тільки Шевченко вважає першою й найважливішою справою національне відродження і ставив його вище, ніж славянське єднання; бо крізь Славянщину шукав шляху до рідної національності.

Із програми і запис членів К. М. Б. зрозуміло вирвало ідея месіанізму Славянщани; вони вірили, що славяни виконують небувалу місію в історії людства. Істи наставе нова доба в житті нашо-

дів, а саме відродяться давні ідеальні основи патріархального ладу і поширяться у світі найбільш християнська любов, що завдяки їй повстане зразок вірного життя, яке сирітнеться на євангельській правді. Щоб діяти до цього ідеалу, треба покористуватися особистими засобами: славяни повинні пізнавати одні одних, отвердити пррва кожного славянського народу до самостійності, прокидати любов до всіх славян і зничити всякі упередження між поодинокими славянськими народами. Політично-суспільний світогляд братчиків з'ясований теж у „Проклямації до братів-українців“.

Дуже довго зупиняється польський дослідник над „Книгами битія українського народу“, що їм у часі допиту братчиків у III. відділі царської канцелярії дали жандарми назву „Закон Божий“ (Воєнн. стр. 110.) Не випадково й найцінніший документ Братства, а мали їх поширювати не тільки між членами, але й у Росії й Польщі, також серед славян. На цей твір поклали братчики великі надії, бо тут на тлі біблійної, воєністичної, славянської й української історії автор „Книг“ з'ясував дуже виразно й оригінально свій суспільно-революційний світогляд і безумовно, якщоб „Книги“ видали в тодішньому часі, то були б вони зробили велике враження й мали б дуже великий вплив на формування політичної думки на Україні.

Д-р Голомбек дуже докладно й глибоко обмірковує неперішну досі справу авторства „Книг“ і наводить думки й аргументи поодиноких дослідників, як Арабакіна, Щурата, М. Грушевського, Воєнича й М. Меркельського. Зломіж цих думок і згодів найдокладніше реферує оригінальний і блискучий адогад В. Щурата, а саме, що „Книг“ не написав ніхто із братчиків, тільки Костомарів, або хтось інший із близьких йому осіб зостав від когось готовий уже рукопис, що мабуть у дещо іншому вигляді міг повстати в польському середовищі. Свій адогад підтверджує д-р Щурат звіданнями Костомарова на допиті в III. відділі, що він зостав з'ясував від когось і то писав

частково по українськи, частково по польськи і що про польську частину переклав він на українську мову; це зізнання Костомарова могло бути по думці дослідника правдиве, бо поляки поширювали через своїх висланців та агітаторів багато революційних брошур, писаних по українськи. Як другий доказ на правдивість своїх гіпотез наводить цей самий учений те, що, як аівач Костомарів на допиті, мали „Книги“ пераїсну назву „Подієстранка“, а на основі цього можна прийняти, що „Книги народу польського“ переробили хтось у Галичині (бо тільки там могли так книжку назвати), а на Україні мусів знов хтось переробити „Книги“, можливо один із братчиків; Шевченко міг алати „Подієстранку“ раніше, бо приставав із польськими революціонерами

Всі інші дослідники признавали без застережень авторство „Книг“ М. Костомарову, М. Воєніч навіть видав їх під його ім'ям у Львові в 1921. р., тільки у своїй розвідці про К. М. Братство з'ясовує, що на складення „Книг“ мав безсумнівний вплив Т. Шевченко. Проф. М. Марковський із Києва у своїй розвідці про роль Шевченка в К. М. Братстві висловлює думку, що ідеями автором „Книг“ був тільки Шевченко, що надав творчій революційній характер; радикальні думки, висловлені в „Книгах“, знаходимо в творах Шевченка, написаних перед 1847. р. Автор польської праці про К. М. Б-во погоджується з думкою Марковського, обосновує її й доводить, що дивлячись на характер „Книг“, треба прийняти, що це збірна праця, бо „Книги“ робить враження невідомого й негармонійного твору. У способі охоплення теми і в стилі видно неважко двох авторів: у першій частині спокійний, епічний тон історика стриманого, далекого від радикалізму (Костомарів), у другій частині стиль поетичний, вишлад драматичний, а думки радикальні, бо автор підкреслює справу самостійності України, а далі висловлює велику неааветь до Москви й царату (Шевченко).

Далі автор проаналізовує зміст „Книг“ і стверджує великий вплив на них твору А. Міхно-

В суботу і неділю рани в год. 12-тій.

свою книжку для загалу й тому швидко популярна Наукова література використав автор майже вповні, хоч подекуди (але рідко) цитує менш важкі речі, як нпр. Ф. Равити-Гваронського «Історичні підручник „Історії української літератури“ О. Барвінського. Найбільш оригінальні дві глави, є саме пята й осма, в інших автор найбільш реферує, подаючи від себе поодинокі думки й заваги. Вільні зв'язки можна підвести з іншого боку, а саме: неточна й невірна транскрипція українських назв (у російському вжитті), перекручення поодиноких імен, прізвищ, назв, а навіть перемішання букв нпр. *ъ*, *ь* = *а*ть, *ор*), велика кількість друкарських помилок і то здебільша в українських і російських цитатах і словах. Трапляється теж і річезні помилки, як нпр. названня О. Водяського російською, *авіа*мітка, що Куліш написав оновидання „Письма“ (зам. „Писан“), що дідич Тарновський жив у Качанові (зам. у Качанівці), що Шевченко задумував видавати „Буквар“, але його не видав, хоч це замальові відома річ, що Шевченко видав його у грудні 1860. року і саме тепер перевидає його в VI. томі Нового видання творів Т. Шевченка, заходами Українського Наукового Інституту у Варшаві. Автор не подає у своїй праці такого докладного національно-територіального розміщення славянських народів, як це зробив у своїй розвідці М. Вовняк. Не вказав теж докладно на вплив ідеології К. М. Братства на планишніх наших діячів, ідеологів і письменників, нпр. на Драгоманова, а навіть на часі зовсім недавній, а саме тоді після революції 1917. р. на Україні. Українська національно-політична свідомість М. Драгоманова спиралася на ідеях К. М. Братства, а саме на демократизмі, федералізмі й гуманізмі. Коли братчики рідше відчували своїм дітям, повинні любови й гуманності серцем прийняли свої політичної ідеології, ніж усвідомили їх собі розумом, то Драгоманів керувався головним чином розумом і свої політичні ідеї спирав на науково-історичні та соціологічні основи.

3 недолі українських мандрівних театрів.

Наші театри ледви клігають. Всі вони є театр мандрівний. Деякі з них, головні злочинці: артисти емігрантів з В. України, ледви живуть, мандруючи звичайно по містечках чисто польської території.

В околицях понад Вислою мандрує вже 15 літ український театр з артистами „літаських і аркиських театрів“ під прозодом Городничого. В літ м. р. хотіла ця трупа дістатися на схід від Буга, на Волинь, але ще скорше мусіла вийти на захід від цієї ріки. Там пішло береже адміністративна влада монополію польського театру, ну і Певних. Подібне постигло цю трупу в якомусь повіті від тамтешнього старости, хоча трупа має концесію на цілу Польщу. Всіх заволоді уживає трупа, щоб адержатися в зазначеній вже селі; але староста кілька разів викидав трупу „до 24 години“.

Але ще дивніша пригода трапилася цій групі на Холмщині, яка належить у цілому до люблинського воєводства. Трупа має виразну концесію на ціле люблинське воєводство. І що з того? Коли хотіла дати виступи в повітах над Бугом (Холм, Володава), де є українське населення, адміністративні чинники (себто старости) заборонили їй давати виступи і приказували вивести з їх повітів. Коли трупа покликувалася на концесію, видали на ціле люблинське воєводство, староста сказав: „Ну, то можете „треті“ там у західних повітах, нпр. у гарволінських“ (де нема українського населення). Старости ще зробили з цього мовбу урядовий ужиток, бо вже в 1936 р. міністерство не видало цій групі концесії на люблинське воєводство, а лише на воєводства на захід від Висли (Кельці).

Гуцули — купці на Помор'ю.

(ЛИСТ ЗАТОЧЕНЦЯ.)

Час до часу можна побачити по вістях Помор'я наших гуцулів з Космача, Березова та селян з Яворіщини, як продаючи своїх виробів: з дерева, вовни, глинки і писанок.

Добра річ така меткість і купецька підприємчість наших людей, але організація цих гуцульських сходок на далеке Помор'я, адяється мені, не випраца. Дещо в цьому інтересі — з причини ненання відносин — недомагане. Слід би ці податки дещо „девропейзувати“ і тимчасовим подати за збільшення можливостей їх успіхів на майбутнє. Тому наші гуцули повинні звернути увагу на ось такі речі:

1) Дешеві авіаційні білети — окружні на віддалі 1.000 і 2.000 км; або тільки місячні білети. Гуцули нарікають, що подорож дорога, бо в обох білях білет коштує к. 64 зол. Згадані авіаційні білети ретують цей видаток до квоти к. 45 зол.

2) Необхідно устояти ціну товару. А то буває таке, що один і той сам гуцул продче одному покупцеві ту саму річ (нпр. писанку) за 50 сот., другому за 70—80 сот., як удасться. Така торгівля викликає тут, на заході, в давній німецькій авіаційній, лише враження. Тому ті особи, що

товар „переплатили“, не будуть купувати товару у гуцулів у майбутньому.

3) Наші купці-гуцули повинні подбати про відповідне опакування продаваного товару. А то буває, невелике гуцульське глечиків-мініатюр у тавотру, носить диями до тисяч хат і перебираючи в них, як у бараболі, offerue товар надшерблений та оббитий, вмовляючи в покупця, що „до нічого не шкодить“. Запримічую, що тут велика продаж без дозволу власи та оплати не дозволена і непрактикована.

4) На Помор'ю можна продати деревляні або інші вироби лише бездоганно виконані. Якщо гуцулові відуться якісь продати коробку з маркантими хібами в її виконанні, то покупець, якому звернуть в часом увагу на недостаті, вважає, що його обманули і після того десятому відраджує купівлю у гуцула.

5) Великі купці-гуцули повинні ходити у своїм приватно-гуцульським, дійсно охайним строю. Бездоганний, мальовничий і чистий стрій звертає увагу людей, зацікавлює і майже приневолює купити щонебудь у його власника.

Г.

Варшавські українці --- Шевченкові.

(г. ет.) Українська колонія у Варшаві під час та величаво відсвяткувала 75. роковини смерті Пророка Української державності, манифестуючи перед чужинами *ося* державотворчу силу його культу, культу Шевченкового заповіту, що сім і сім десятка літ вказує українському народові шлях до соборного відродження, до здійснення поетового віту волі. В організуванні шевченківських свят взяло активну участь отарше і молоде громадянство, особливо аюдемічна і високошкільна молодь. Подаємо їх хід:

СВЯТОЧНА АКАДЕМІЯ В ОРІЕНТАЛЬНОМУ ІНСТИТУТІ.

Мистецькі запрошення „Української Секції орієнт. кола молодих при Східному Інституті у Варшаві“ зборили на Шевченківській Академії, що відбулася у згаданому інституті, в минулий четвер ввечером, чисельну публіку, серед якої брм українців, було заступлене польське, грузинське, азербейджанське, татарське, кавказьке, турецьке та інше громадянство.

Реферат на тему „Шевченко і Схід“ виголосив проф. Зайцев у польській мові. Тема цікава, ліхид референта, на нашу думку, дещо сенсдопінний для аудиторії. Рецитація „Кавказу“, „Гамалі“ та „Розстріл Мотилі“ виконала вповні добре я. Наталія Лівницька-Холодін, хоч її ліричний голос не відповідає такому саме виборі поезій. Академію закінчив „Заповіт“ у виконанні музичного складу Української Нац. Хору ім. Писенки під управлю П. Березовського. Шквато було слухати могутню мелодію „Заповіту“ серед різноманітних прапорів усіх репрезентованих на академії Націй, ближчого і далеккого Сходу.

УКРАЇНЬКА ОТУДЕНТОВКА ГРОМАДА

уладили своїм виходом окрему святочну казку в суботу 14. в. м. в 8. год. ввечером. Репре-мативну оау В. Т. В. при вул. Перад-ного, виконала чисельна публіка, не звалаючи на доволі високу ціну вступу (одинока слотна тидиця). Віла поетового портрету, прикрашеного, на жаль, ще а досі тільки... вишиваним рушником, а також місце отуд. чета з прапором товариства. Після короткої промови голови Громади п. Томікова, що привітав куратора організації, проф. Кордубу, проф. Огіжика і всіх аюбоних, д-р

П. Донцов прочитав цікаву святочну промову. Частина, вокально-музична, програми перейшла під аяком високої мистецької інтерпретації. Героїзм ввечора стали п. Оксана Бурбелло (сопран), який за чудове виконання сольових партій вручили вишанку троянд, п. д-р Тисак (тенор), що „бісував“ кількакратно і п. Д. Колосівна, що обьяла фортепіановий супровід і виконала свою родю з рідким мистецьким відчуттям. Мішаний хор, змішаний квітет і квартет, аюбоні виключно студентським силам, осягнули вповні своє завдання. П. Юрчинська-Попович, декламаторка поетових творів, може гордитися своїм непересічним рецитативним талантом. Словом рівень академії дуже високий. Не можна лише поминути за-медбанія графічної сторони „програми“; — воно впливає на загальне враження, а шкодо, що його не використали, бож справді аюдемія варта була кращого декораціо-артистичного оформлення.

Про величаву академію в репрезентативній залі варшавського університету „Діло“ писало зчора

Четверту а останню, найчисельнішу (понад 400 осіб) академію, улади 15. в. м. Український Центральний Комітет у великій самі міської рад в Варшаві. Як всі попередні, так і ця академія, на якій ми бачили репрезентативів уряду, війська, науки, літератури — нашого (православного і греко-католицького) духовенства, усіх місцевих українських установ і т. д., була ще одним могутнім вином великого культу Т. Шевченка. Промову виголосив проф. П. Зайцев (початок по українськи, далі по польськи). П. Д. Колесса зпорушив аудиторію високомистецьким виконанням „Марша на смерть Т. Шевченка“ М. Безуглого (композ. з 1861 р. знайдено в муз. Є. Вроцького). Рясні оплески збирали відомі вже нам п. Бурбелло і д-р Тисак. Найкраща з сольових продукцій — безумовно Лисенкові „Гетьмани“, що їх знаменито виконав М. Ольховий, артист Варшавської Епери. Український Національний Хор під дир. С. Сологуба виступив тут з найширшою зпрограмою. Прегарно зпівав Лисенківський „Жалібний марш“ а добре зіспіваним тріом: М. Вишневецька, О. Бурбелло, Д. Люба зпів. Останній виконав ще поеконне солю у супро-

воді хору в „Заповіті“, який закінчили академію і якого аудиторія вислухала стоячи. Аюдемію п. Ю. Науменко. Декорація самі до-бра, хоч шкідлива для акустики. Замість вступу складали вітні датки на „Рідну Школу“, три чому жертводавці дістали двомовну „програму“ і картонкову відзнаку з поганною лібиткою світліни поста.

Нова книжка!

ВАЛЕРІЯ О'КОННОР ВІЛНЬСЬКА:

Лисенки й Старицькі

Наша відома авторка оповідає свої спогади про дві славі українські родини та їх культурне середовище.

Книжка має 82 сторінки і 9 ілюстрацій, та коштує тільки 1 зол. разом а поштовою пересилкою.

Замовляти в Адміністрації „Діла“, Львів, Ринок 10.

\$19.

У Львові, 18. березня 1936.

Львівське Городське Староство. Ч. Пош. Б. XIX/75/36.

У зв'язку з нотаткою, поміщеною в ч. 30. щоденника „Діло“ з 8. лютого 1936. під наг. „Все його цікавить“, прошу на основі пар. 19. аресового закону помістити а найближчому числі тими самими черешками і на тому самому місці, в якому поміщена була згадана нотатка, отсе спростування:

Неправдою є, начебто командант постерунку П. П. а Березиць пов. Кременецьк доносить собі про тих осіб, що носять замість хрилаток жостро-сині стяжки або галтовані сорочки, бо „тут нема ніякої України, а є тільки Польща“. Зате правдою, що дня 13. в. м. р. швед Костуй виняв солтисам розпорядок, який змусує носити асілякого роду мундтури та організаційні відзнаки, що не є затверджені ачадою.

Неправдою є, начебто швед Костуй неприхильно ставився до українзації православної церкви в селах Попівці і Рудці. Зате правдою є, що супроти згіршаючих явищ, що мали місце а селі Рудка на тілі спорів поміж сторонниками і противниками українзації церкви, швед Костуй звизав населення, щоб не впроваджувало політичних війн до святині та щоб не стосувало азаемного терору.

Врешті неправдою є, начебто командант Костуй заборонив хорові, що існує при церкві а селі Рудка, зучити церковних пісень з української мови, зате правдою є, що а селі Рудка є два хори церковні, словинський та український, які без ніяких труднощів від адміністраційних властей співають на зміну а церкві.

Львівський Городський Староста Протасевич.

Еміграційні справк.

ВАЖНЕ ДЛЯ ЕМІГРАНТІВ ДО АРГЕНТИНИ.

З Аргентини дуже често прислають своїм аюбоним, аюбоним виразно для цілої ріди, себто для чоловіка, жінки і дітей. Генеральний аргентинський консулат у Варшаві пояснює, що для тої категорії емігрантів дасть візу, оскільки всі аюбонимі а афідавіті особи видуть рідночасно.

В практиці ця справа представляється ось-так: Як чоловік а жінка небувають приїхати а жінкою а дітьми, тоді сама жінка а дітьми аїх не дістає. Якщо жінка а дітьми аїх не могли аїхати, то чоловік а рештою дітей візу дістає.

ВІЗД ЕМІГРАНТІВ ДО БРАЗИЛІ.

Другий з черги транспорт до Бразилії на колонію Агуа Бранка віде з Варшави дня 8. квітня. Інформації можна дістати безплатно в Еміграційній Домі, Львів, Вишневецьких 4.

ОБЕРЕЖНО З ВІЗДОМ ДО ЕКВАДОРУ!

Деякі денники пишуть про можливість візду до Екватору, де нібито легко дістати працю. Виряді еміграційська влада не робить перепон, лиш вимагає кваліфікацій та готіши, але польський еміграційний уряд справу візду осіб, що не мають афідавіті, розглядає вельді відрально.

Можливості візду до Екватору, де кліматичні умовини для несприятлих до нього європейців алякі, про вірне польська еміграційна влада.

Візна адреси і зол. Можна прислати пошто-вими марками.

Німеччина домагається колоній.

БЕРЛІН, 19. 3. ПАТ. У промові, виступившій вчора на прилюдних зборах промислово-торгівельної асоціації в Гамбурзі, замісник держави Кавфман сказав м. ін.: «З розумової точки погляду конечно є вважати колоніальні домагання Німеччини самозрозумілими. Без сумніву покладаємо цю справу як найбільш мирно, шляхом добровільних угод з іншими колоніальними державами».

ЛІЯПЦИГ, 19. 3. ПАТ. На вчорашній великій маніфестації у Ляйпцигу виступив д-р Гебелс велику промову, у якій підкреслює здобутки фашистського націонал-соціалістичного вождівства. Наведуши до біжучих справ, агадає, що Гітлерові проповіді забезпечили Європі мир на 25 років, якщо Німеччина матиме рівні права; 2) справу колоній розв'язує прихильно для Німеччини; 3) зливають версальський шмір.

Німеччина відкидає обвинувачення Франції.

ПРОМОВА НІМЕЦЬКОГО АМБАСАДОРА

ЛОНДОН, 19. 3. ПАТ. Публічне засідання Ради Ліги Націй почалося в год. 1937 передпрудом. Першим промовляв амб. фон Рібентроп та подав правні мотиви, чому німецькі війська чинили Надренську смугу. Отже, це тому, що французько-більшовицький договір порушив

льоваренський договір. Описав широко обговорення мирної пропозиції канц. Гітлера. Від часу свого приїзду до Лондону фон Рібентроп вже кількакратно телефонував до Берліна так, що його німійська промова має повну апробату канц. Гітлера

ГОСТРА КРИТИКА ФРАНЦУСЬКОЇ ПРЕСИ.

Французька преса гостро критикує Англію та мін. Деві, який зосередив більше уваги на необхідності переговорів з Німеччиною, ніж на осудженні Німеччини. Преса заповідає, що мін. Бляндер вернеться нині до Парижа. Якщо Ан-

глія не залучить про свою допомогу, краще здержатися з рішенням Ради Ліги Націй і ждемо, аж погляди англійського уряду наблизяться до французьких.

40-денна жалоба з приводу смерті Венізелоса.

АТЕНИ, 19. 3. ПАТ. На прохання ліберальної партії, яка у зв'язку зі смертю Венізелоса проголосила 40-денну жалобу, тіло було поховано виставили через два дні в атенській катедрі, після чого перевезуть на Крету. Уряд дозволив відві-

зменшати під час похорону в Атонах у власній палаті, яку були оскінділи в квітні 1935. р. У політичних колах думають, що смерть Венізелоса матиме ще наслідки на внутрішнє положення Греції, які покищо годі передбачити.

Пленарне засідання сойму.

В п'ятницю 20. березня ц. р. радитиме сойм над законопроектом про ритуальний заріз і поправками, які зголосив уряд до цього законопроекту.

Адміністраційно-самоуправління комісія радила в середу над цим законопроектом до пізньої ночі. Крім мін. Понятовського промовляли ще мін. Гурешкий, який полемізував з пос. Присторовою та мін. Свєтославський. Мін. Поня-

товський склав протест проти поправок, які зголосили послы до цього законопроекту. Референт пос. Дудзінський зрісся реферету, мовляв тому, що поправки уряду перекреслюють гуманітарні та гігієнічні приписи, а імя яких пос. Присторова зголосила свій внесок. Тому в соймі реферуватиме цей законопроект пос. Пулавський.

НОВИНКИ.

— На уфундування вітражу в Успенській церкві з приводу 70-ліття о. кан. Д. Лопатинського зложили даліше (в захристії Усп. церкві): Марія Вдович 10 зол. і Володимира Генсворська 20 зол.; в Адміністрації «Діла»: сен. чл. Юліан Павлович 10 зол., о. Євген Громицький 5 зол., інж. Володимир Несторович 5 зол. Разом зложено 237 зол.

— Як кожного тижня — в суботу 21. ц. м. улажує Студентський Кружок «Рідної Школи» в саях «Бесіди» Часиний Вечір (IV) з програмою: I. Турнір живого слова (низка рецитатій. Найкращі вирізняють жюри). II. Музично-вокальна частина (20-та «Бандуриста», сольо-спів, смичковий квартет, сольо на бандурі, танкові продукції). Початок год. 19.30.

— Академічні Вечори у Львові, Дрогобичі, Стрию і Яворові. В неділю 22. березня ц. р. в саях «Української Бесіди» у Львові (Рутівського 22) відбудеться в год. 18. виклад на тему: «Матеріальне і духове життя палеолітичної людини» (зі світлинами). Прелегент: д-р Ю. Полянський. Того самого дня і в тій самій годині відбудеться це виклади: в Дрогобичі на тему: «Т. Шевченко і релігія». Прелегент: д-р М. Гнатюк. В Стрию на тему: «Східні і західні впливи в українській церкві». Прелегент: д-р М. Чубатий. В Яворові год. 14.30 на тему: «Католицизм і націоналізм». Прелегент: о. д-р М. Конрад.

— Музикологічний вечір старогалицької елегії. З нагоди створення і першого засідання Музикознавчої Комісії при Науковім Товаристві ім. Шевченка відбудеться днл 22. березня ц. р. в малій залі Музичного Товариства ім. Лисенка «Музикологічний Вечір», присвячений старогалицькій елегії. У програму — крім аступного слова — увійдуть: серія сольоспівів (гітарові пісні Вербицького, сольові пісні П. Бажанського й О. Нижанковського) у виконанні п. Олі Сушко і В. Балтаровича, відтж фортепіанове сольо відомої піяністки п. М. Вишницької, яка виконає «Елегію» Ст. Людкевича (варіації на тему пісні «Там де Чорногора») і кілька старогалицьких пісень на мішаний хорівий квартет а капелла та на сольовий квартет з фортепіаном. Початок в год. 8. вечором. Прогомки замість аступу.

— Розбудова ремісничих і промислових бурс. Справа розбудови ремісничих і промислових бурс у краю й у Львові постійно займає увагу української суспільності. Зокрема тепер, коли ремісничими бурсами зацікавилася наша преса — розбудова ремісничих бурс перестала бути лиш гарним пляном і стала конечною дійсністю. До Ремісничо-Промислової Бурси у Львові вписуються нові члени і співробітники — цікавляться її працею і її важним виховним завданням. Цікавляться не тільки словом. Доказом на те є жертва 1.000 зол., яку днл 18. 3. ц. р. прислав нам Вп. жнл П. Дурбж, власник фабрики свічок «Керос», на розбудову Ремісничо-Промислової Бурси у Львові. Складаючи Вп. Жертводавцєві нашу гарячу подяку за цей справді цінний дар, кличемо: хто черговий? — Видля Ремісничої Бурси: о. А. Бутацький, голова; В. Цюль, секретар.

— З листів до Редакції. Вповажаний Пане Редакторе! Прошу ласкаво не відмовити мені помістити у Вашому шановному часописі отсе: Пане Редакторе Д. Пиливі! З огляду на ревеліції, що Ви зволили оголосити у Ваших часописах, головню у «Батьківщині», прошу мені ніяких Ваших видань більше не присилати. Решту грошей, що залишаються по обрахунку мого конта, прошу негайно переслати Рідній Школі. — Рівне, днл 18. березня 1936 р. Д-р мед. Роман Могильницький.

— З радля. Львівська радіостанція передає в суботу 21. березня відчит ред. Анатолі Курдидика п. 3. «Огляд українських видань». Початок аудію в год. 12.15.

— З нагоди імянин бл. п. марш. Писудського відбулася у Львові 18. ц. м. вечором військова церкада. Після промови президента Мосціцького, переданої в год. 19 радлєм і мегафонами рушили головними вулицями військові віддлі з оркестрами, дефілюючи перед корпусною командою. В днл 19. ц. м. відбулися у всіх катедральних церквах і святинях поминальні богослуження. Школи, в яких виголошено відповідні реферети для молоді, були цього дня відкриті від науки.

— У справі зголошень до Суспільної Обезпечальні. Суспільна забезпечальня у Львові ствердила, що багато незареєстрованих зведень праці не зголосило своїх працівників до забезпечення, хоча закон про суспільне забезпечення обов'

аує від 28. березня 1933 р. За нехтування цього закону передбачена грошова кара до 3.000 зол., яка на випадок нестатальності перемінюється на строгий арешт. Щоб дати змогу добровільного виконання обов'язку, суспільна забезпечальня оголосила, що не буде стосувати передбачених законом кар, якщо працівники зголосять своїх працівників до 31. ц. м. і заплатять всі заборгованості з процентами.

— Рух емігрантів у лютім ц. р. За посередництвом Еміграційного Синдикату виїхали до закордонних і континентальних країн в лютім 1.357 осіб. Із цього числа до Південної Америки виїхало 1.113 осіб, до Північної 153, до інших закордонних країн 21. До Палестини крізь Центральні Палестинський Виділ виїхало 1.100 емігрантів.

— Упадок вселюдного шкільництва. Союз польського вчителства почав акцію за піднесення наукового рівня у всіх вселюдних школах. Учительство каже, що переведення реформи цього шкільництва обнизила рівень навчання на 30 проц.

— Безплатні ліки. Департамент служби адоролья в міністерстві суспільної опіки намілав дати безплатні ліки, що стоять у зв'язку з поборюванням вереричних недуг. Всі противереричні ліки й амбулаторії мають дістати відповідні запаси ліків, які будуть видавати безплатно від 1. квітня ц. р.

— Присуд на вбивника. У четвер закінчився у Львові процес проти Каз. Гославського, який вбив із револьверу свого батька. Трибунал признав Гославського винним вбивства в став високого схвилювання та засудив його на кару шість місяців в'язниці, яку відбув він уже слідчим арештом.

— Львівська хроніка. При ревізії каналів поліція натрапила на двох злодіїв. Один із них утік, другого, Володимира Бобеля придержали, а про йому знайшли колоніальні товари, чеколяду, чай і ін., вкрадені з торгівлі Маркевича, Ринку 42. — На поліції здепонували різні колоніальні товари, чеколяду, чай, гриби, які злодій покинув на сходах в брамі при вул. Краківській ч. 4. — Невідомі злодії обкрали крамницю Грудерів при вул. Вірменській ч. 3, заповнюючи шкатуку в 11 тисяч зол. — Вітківський Кіамір із вул. Мучної 21 повідомив поліцію, що його 11-літній син Станіслав, учень нар. школи, виїхав днл 14. березня з дому і досі не вернувся.

— Протижидівські експеси в Дублянках. У зв'язку з подіями, які склалися перед кількома днми на рильничому видлі львівської поліцейської в Дублянках, ректорат поліцейський припинив виклади на цьому видлі. В понеділок і вівторок студенти поляки не допустили на виклади 12 студентів жидів, обкидаючи їх камінням. З допомогою жидів вислано аж поліцію зі Львова.

— З Польщі. Окружний суд у Варшаві займається справою 26 осіб, що стоять під закликом комуністичної пропаганди. — До складу Наталі Мінця при вул. Радній у Варшаві польський народовець Паскульський кинув петарду, що вишила виставу і товари у складі. — В потягу між Варшавою й Отвоцьком прийшло до бійки між поляками і жидами, з яких 5 тяжко потурбовано. — Бурмістра м. Отвоцька, Буржинського потягнуто до судової відповідальності за спроби невирішення 100 тисяч зол.

— Трагічна смерть українського співака. В Нью-Йорку впав при праці викладач Андрій Бабенко і убився на місці. Покійний приїхав перед самою війною, як 17-літній неграмотний селянський хлопець з Київщини. Він мав добрий голос і вчився в Нью-Йорку співати. З часом добився того, що співав у шикарній опері. Але його тягло до Нью-Йорку, де старався дістати місце співака в радіо. З успіхом перейшов пробу й готовився до нової кар'єри. Тимчасом ще працював як викладач. Та не пощастило йому і він передчасно скратив життя, маючи 39 літ.

— Таємний засіб морського бою. Підчас дебати над бюджетом маринарки консерватист Черсі адмірала Чера, заявив, що В. Британія має відповідну зброю до боротьби з підводними судами. Якщо підводне судно наблизиться до корабля на звичайну віддаль, щоб випустити торпеду, тоді вона знайдеться у віддаль системі проміння, які знищать її негайно. Крім того адміністрація побудувала новий план кораблів до оборони портів.

— Різні вісті. На ріці Янцзе-кян вгорі англійський корабель, що віз прочан, причому загинуло коло 300 осіб, переважно жінок і дітей. — Найстарший син Гандія хоче прийняти християнську віру, викликаючи протести індійських жерців.

Відозви й комунікати.

До УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА
ПІДГАЄЧНИНИ!

В місяці жовтні ц. р. відбудеться Перший Повітовий Український Ярмарок у Підгайцях з призначенням чистого доходу на викінчення Повітового Народного Дому в Підгайцях.

Філія „Просвіти“ і Комітет будови Народного Дому звертається отрим до всього українського громадянства Підгаєччини з проханням, щоб цю акцію піддержало та виконувало точно зміст розісланих об'являнок і зарекомендувало всіх українських установ повіту, причинилося таким чином до позитивного успіху задушеної імпрези.

За Видає Філія „Просвіти“ в Підгайцях:

Д-р Григорій Стецюк,
голова

О. Мостовий,
секретар.

За Комітет будови Народного Дому:

Д-р Євген Ловицький,
голова

Степан Кудрик,
секретар.

3 кіна.

Кіно „КАСНО“: „ЗАБУТА ЛЮДИНА“.

Історія присмирника джиги завіряє у цирку, до якого безмежно свого сина і трітєть його через непорозуміння із своєю жінкою. Жінку свою теж обожав, але обоє вони мають такі різні аспекти, що доходять між ними до різних конфліктів. Із хвилиною, коли жінка забирає із собою хлопця і втікає безслідно, у людини із залягненими нервами відбувається повна перемена: той, перед якого появою мусять відступати тигри і слони, стає нещасливою людиною без волі. Як наслідок має така перемена для нього, бачимо з одної трагічної сцени в цирку, пізніше з дальшого способу його життя. Вся друга половина фільму має дуже подібну, майже сценічну (не кінову) психологічну боротьбу батька та сина, що починають жити разом. Головному герою грає незрівняний у таких кривах Волес Бірі.

ДИВОГЛЯДИ.

ЧАСОПИС ДЛЯ 50 ПЕРЕДПЛАТНИКІВ.

Тибет — країна величезних просторів, які перевищують розмірами вдвоє та втричі великі європейські країни, досі не хоче допустити до себе внаслідок європейської цивілізації. У цій країні Далай-Лами немає ще заступників, тим більше немає телефону, кіна та радіо, навіть добрих доріг. Чужинці не можуть там жити. Перший європеєць, що виборав собі там деякі права рівноправності з тибетцями це англійський місіонар Вальтер Асбу. Він зв'язався тепер на одну дуже європейську спробу, а саме на видання газети, де будуть поміщені найцікавіші новини із світу, щоб тим способом розбудити тибетців із дрімоти. Читачів не може він мати багато, бо більшість тибетців не вміє читати. Газета виходитиме раз на місяць, писати відповідно редактором на гектографі, у 50 примірниках, з яких кожний призначений для іншого монастиря. Газету розносять; заки такий вістун віднесе один примірник до монастиря на висоті 4000 метрів і вернеться, а це забиратиме кілька тижнів часу, покласться нове число місячника. Газета має двох постійних передплатників в Європі... Британський Музей у Лондоні та Інститут журналістики в Берліні.

† Посмертні згадки.

О. МИХАЙЛО ЖАРСЬКИЙ.

Дня 1. ц. м. розпрощався із цим світом О. Михайло Жарський, парох і декан в Устріках Поліських, зречений священник-громадянин і вірний син українського народу, що невтомно працював і все борювався за краще його завтра. Від молодечих літ довелося йому очищувати народню пилу від московіфільського бур'яну. В 1885. р. став парохом у Сторонятині, пов. Львів, де перебував 21 років. Сторонятини був тоді домом московіфільства і вся народня робота натрапляла на непереможні труднощі. Та бл. п. о. Жарський не арагувався тим, але поволеньки і з тактом приступив до праці. За час свого побуту переродив село і залишив його з чисто українським обличчям. При допомозі деяких парохів, які горіли його полубили, оснував у Сторонятині чит. „Просвіти“, в якій був головою і духовним провідником. Заснував також Т-во „Соція“, ярмарки, шкільні та кружок „Сільського Господаря“. В

ВІДУКИ ДНЯ.

До живих...

Писав я вже свого часу (на жаль, мушу деякі речі повторювати), що обочення підсоння але впливає на людську психіку. Коли мова про обочення, то маю на думці минулу аніму, а коли мова про людську психіку, то маю на думці українців у Галичині сущих.

Скільки — вибачте за слово — пошій і тим подібного вилити на себе наші люди за короткий час безспійної аніми і закороткої весни! Скільки срізуючи полетіло апоса платів, а останніми тісами і аперед плотів, на ворогів: хронічних і припадкових, дійсних і адогадних, сильних і хоровитих! Не тільки смалюють та підпарубочі, не тільки сикни-такі жонетий середняк, але старші брїття церковні, але громадські радні. А над тим усім історичний крик жіноти, що аж вуха тернуть. Мало того. Хтось дось обмкнув, що жіноцтво хоче церкву підпалити. Скорчив палачар на дівинцю і бам! бам! у великий давін, мов на пожежу.

Така веремія закрутилась, що світ божого не видно.

О, Брати! Чи справді нам уже нічого більш не достаче? О, Родимці! Чи ми до віку хуємо та шипи на собі прокляття історії, як Марко свою торбу?

Нарід — то сорок мільонів, а щі — то два. Були в нас ті два мільйони і за княжих часів і за гетьманства і отсе за останнє двадцятіття знову.

По кожній добі прийшла — від моря до моря, по гетьманський — єдине поділня... Два мільйони зісливали, мов коропа язиком алазала. Остався тільки парід і вибікував нового пасловня.

тому часі був теж один рік головою філії „Просвіти“ у Львові.

По 21-літній успішній праці у Сторонятині хилив о. Ж. парохію в Циківі, де застав ще більшу твердиню московіфільства, як у попередній парохії. І тут не зважавши на труднощі, витиснував п'яту свою праці. Виразді не відважся йому тої основної амініти села, як у Сторонятині, але і тут бодяв молодь агуртував у т-ві „Соція“, бо бачив, що зі старшими („створдими“) нічого не діє. Старші парохієли Цикова, розагтовані висланиками Москви, рішуче домагалися переміни гр.-кат. церкви на православну. О. М. Жарський, як лише міг переконував засвідчених московіфіль, а коли це не помагало, він для парестороги висказав нечисте пророчтво, що якщо вони далі будуть так шанувати свою церкву, то Господь не дасть їм циків. І дійсно оповидався віпні слова. Під час звітової війни російські війська динамітом висадили величау церкву...

Тому, що Циків у часі війни збурили до основ, доля кинула о. Ж. до Устрік Долішніх, малого підгірського містечка. О. М. Жарський обняв цей пост уже як 64-літній. Ім'я і тому віці оглядаються як відпочинком, але його ждїла ще велика і тяжка праця. Бо і в Устріках застав о. Ж. парохію залушену, засмічену капітальним хабизам. І тут треба було починати працю від основ. Містечко Устрік під кожним оглядом було заведбане, навіть частинно зруйноване війною. Не було тут ніяких українських устроїв, тому о. Ж. з цією енергією і посватою приступав до їх оснування. За його починком і при його матеріяльній допомозі основано кооперативу „Народній Дім“, у якій увесь час був членом і головою Наб. Ради та довів до того, що ця кооператива має вже свій гарний мурований дім. Далі при його допомозі основано Український Банк, що підняв економічно устрійський ґрунт. При його активній співучасті асновано чит. „Просвіти“ і філію „Просвіти“, які звінці поборили і знищили московіфільського духа в устрійській округі.

Неприкінці свого тяжкого, повного труда і посвяти життя залишив для українців Устрійчини великий дар українську захоронку, яку уфундував і забезпечив власним капіталом. Тому Устрійчина з азначности для свого вірох-ривляти уладила йому величаві похорони, в яких взяли участь тисячі народу з поблизьких і дальших околиць. Вічна пам'ять заслуженому священникові і громадяннові.

† Климентина Нікорак, вдова по салієрнім урядові, донька б. пароха Гузинськ пов. Тересовля бл. п. о. Осипа і Осипи з д. Янович Федорозичів, померла прийнявши Нсв. Таїнє у 82. р. життя 14. лютого ц. р. в Трускаві. Покіньє виначалася високими прикметами чесної душі. Походила зі знаного старого священничо-шляхотського роду Федоровичів, Яновичів, Устияновичів, Гаскевичів, Нарольських. В. І. П.

Марія Ганк-анч, донька о. Михайла п. Анни, службов. на Пов. С. союзу Кооператив у Чортківі, померла по короткій, тяжкій недузі дня 19. ц. м. проживши 29 літ. В. І. П.

Діждався!.

На Великій Україні — крована теперішність і земрично майбуття. Пістора мільона в двох — пропало. А тут — пів мільона робить усе можливе, щоб якнайшвидше пропасті. І то не так, як там — від витана, Соловоя, чи голоду. Ні! Самі від себе, з власної охоти і власним промислом.

Переглядаю останнє число „Комаря“. Сімдесятип'ятиліття смерті Шевченка, то і треба щось з його творів. На вступі: „Обнялись ж брати мої, молю вас, благоді!“... І обнялись наші так кріпко, що не овати, де голова, де ноги. Гасмнять себе предотавниками, пів мільона, куди сопало, деруть волосся, режуть зубами, а на доліпці і кров і чоріло і значаєне бодото.

Зв'язую „Комареві“. Має досить тем і може що сміятися. І я колись міг, нині — простіть, громадяни! — не можу. Бодяв з того, що твориться і що ще буде творитися. Во не вірю, щоб ударений пожурав удар, а тут ударі раз-у-раз падають.

„Ти смієшся, а я плачу.
Великий мій друже...
А що буде з того плачу?
Нічого, мій брате!
Не заревуть...“

Заревуть! Але не гармати, а розярені полемісти, витягаючи на світло денце не тільки бруд не били, але і наші старі, позерті, м'хи.

О, Братя Розимці! Коли це все через пенормальність підсоння, то ще є якась надія.

Але коли це третя хвиля історичної повони, що вже двічі амявала націю?!

Галактион Чинка.

Дописи.

ЛУЦЬК.

Загальні Збори філії „Сільського Господаря“ в Луцьку. В неділю 15. ц. м. відбулися в Луцьку загальні збори філії „Сільського Господаря“, якими проводив голова п. Р. Клоас. По звітах членів Ради розанулася річєва дискусія, після чого присутні признали одностайно членам Ради абсолюторію і признали новий бюджет філії на 1938 р. До нової Ради одностайно вибрали таких осіб: п. Р. Клоаса — головою; О. Гулемчука — заступником голови; п. І. Машка — секретарем; п. І. Личика — скарбником, членами Ради: С. Найдка, І. Федорука та А. Гаушука. До провірної комісії ввійшли: п. В. Островський, Ф. Куцук і Л. Ліхтанський. Збори закнчили свої провінційні білсько-господарського та кооперативного життя до праці і до допомоги українській гномії в Луцьку. Ділові збори закінчилися в год. 14.30 відпочиванням „Заповіту“.

Приємна та цікава лектура

це збірка оповідань

ВАСИЛЯ СОФРОНОВА

ЛИПНЕВА ОТРУТА

Ціна: 1.40 зол., з пересилкою 1.70 зол.

Замовляти в Адміністрації „Шлях Ринку 10.“

ХОДОРІВШИНА.

Як Ходорівщина прощала свого декана. Дня 12. ц. м. прощало духовенство ходорівського деканату свого довголітнього улюбленого декана і народного діяча Ходорівщини, о. Івана Виницького, який відійшов на становище пароха до Стрия. Вже раненько почали напливати до Ходорова, поруч містечка, селяни навіть з найдальших сіл. В год. 10 виповнили вірні величаву ново-збудовану церкву в Ходоріві по березі. Звуки дзвонів звістали приїзд о. декана на деканський собор. Його впровадив з процесією о. парох Долгий у храм, де Службу Богу відправив о. дек. Виницький в аспісі асього кондеканального духовенства, яке приїхало оспрохати свого настоятеля. Кульмінаційною точкою цілого свята була проповідь одного з кондеканальних отців, який обговорив працю і заслуги о. декана для Ходорівщини. Завидуюмо мешканцям Стрия — казав проповідник, — що в особі о. дек. Виницького дістав пароха з великими прикметами, повного ще молодечої енергії і сил до традиці на новому становищі. Зворушений до сліз відповідав о. дек. Виницький, прощавшись із громадянством Ходорівщини. Зі словами в очах прощало громадянство свого улюбленого пароха, декана і народного провідника. Благальною молитвою до Всевисшнього і много-звісталим закінчилося це гарне церковно-народне свято, яке лишило мнї спомини у присутніх та жаль, що мабуть довго треба буде ждати на другого Виницького, який би його анові заступив. Опісля в парохіальній домі, де відбувся соборчик, широк прощало ще свого декана кондеканальне духовенство.

Присутній

ГОРОДЕНКА.

З діяльності філії „Просвіти“ в Городенці. Філія „Просвіти“ в Городенці під проводом п. Регуды набирав шоразто більше розгону в громадській праці. При кінці лютого п. р. улаштувала філія в своїй будівлі 4-денний бібліотечарський курс, який закінчився фотографією присутніх. З курсу користало понад 20 молодих хлопців. Курс вела спеціально вишколена делегатка матірнього Тіла „Просвіти“ у Львові. За починком городенської філії „Просвіти“ повинні піти всі інші філії, бо бібліотеки в нас в оплаканому стані. Їх ведуть дзвібіші люди, не підготовлені до цієї справи. Щобно такі курси може направити не лише в бібліотечарському житті. Школа тільки, що не всі села городенського повіту поїмалися цією справою і не вислали своїх делегатів на бібліотечарський курс.

Шевченківські роковини. Дня 8. п. м. відсвяткувала філія „Просвіти“ в Городенці роковини Т. Шевченка концертом. Цим святом заохочувала філія низку талановитих дітей у повіті. Гарно прибрана сцена з погруддями Т. Шевченка робила величезне враження. „Зарокі“ Шевченка відігравали злучені хори Тіла „Вони“ і села Сегафінська. Описав промовляв д-р Р. Комаринський, про послуги і значення Т. Шевченка. На заміну програму склалися декламації і хоромі продукції. Два вірші Шевченка: „Мой тринадцятий вояка“ та „Осі глина XIV“, відігравали з належним чуттям і врауванням два мо-

лоді хлопці з поблизу села Гаушкова. Хор Тіла „Вони“ відіграв кілька гарних пісень. Далі йшла інсценізація Шенченківської балади „Причина“. Свято закінчилося відіграванням національного гімну і залишило незабуте враження.

Гостина „Заграви“ в Городенці. Незадовго гостив у Городенці відомий наш театр „Заграва“ під мистецтвом провідом п. Базилецького. Чотири дні справляв своєю грою нашої публіки справжній мистецький бенкет. Театр виставив у нас такі п'єси: „Гарно вшитий фрак“, „Шантрон“, „З тавром убийства“ та „Ой не ходи Грицю“ — зодержаному народною драмою та „Ой Морозе, Морозенку“. Прем'єру „Дума про Нечая“ не виставляв в Городенці, бо старостам не дозволило на дальший побут цього театру в Городенці, мовляв тому, що адміністрація „Заграви“ дістала дозвіл лише на чотири дні.

Оса.

Спорт.

МУЖЕСЬКІ ЗМАГАННЯ У ВІДБИВАННІ

Субреферат спортивних гор Львівської Округи повідомі: Мужеські відбиванні змагання за мистецтво Львівської Округи відбудуться в суботу і неділю 21-22. п. м. в селі Сокол-Батка. Початок змагань в год. 3. пополудні в суботу та в год. 6. у неділю

УЖГОРОДСЬКА „РУСЬ“ ДІСТАЄ ДВОХ НОВИХ ГРАЧІВ.

С. К. „Русь“, найкраща наша дружина косяного катка на Закарпатті, придбала двох нових грачів, а саме Махатого з С. К. Жиденка, за якого „Русь“ заплатила 8.000 кч. і Спелазу з Бейкемчаби. Нові змагання виступлять у барвах „Руси“ вже 22. п. м.

150.000 ДОЛЯРІВ ЗА ГОСТИННІ ВИСТУПИ.

Соня Геніє, яка здобула мистецтво сніга на IV. Зм мових Олімпійських Ігрищах у фігурному танці на сонгах, заявила офіційно, що під чергового тижня стане професійною змагункою. За гостинні виступи в 10-х американських містах Соня Геніє має залічених 70.000 доларів. Одне відома сонгарка сподіється, що зі своїх виступів матиме 100—150.000 доларів. Бо крім згаданої плати вона має загарантований ще й відсоток від доходів з концерту, на яких буде виступати. По своїх виступах Соня Геніє поїде до Голландії, де гратиме як фігурна артистка.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ:

BULLETIN MENSUEL de Renseignements Economiques et Sociaux. Rome, Fevrier 1936. Anne XXVII. N. 2. MORZE. Warszawa, marzec 1936. R. XII. N. 3.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

Перемішля:
20. III. Ніка теща.
22. III. Прем'єра, уривок з життя У. Г. А. Меріам Лужницького „Інваліди“.
Ярослав:
21. III. Дівча в Маслосюзу.
22. III. Лев в Абисинії.

Український Молодий Театр „Заграва“.

Казимі:
20. III. Дума про Нечая.
Богдан:
21. III. 3. поп. Голгота.
22. III. 3. поп. Голгота.
22. III. 8. веч. Дума про Нечая.

Великий Миський Театр.

Пятниця, 20. III. год. 8. веч. Аб. 13. „Панотель Марко“.

Субота, 21. III. год. 8. веч. Аб. 12. „Бать у Савою“ виступ І. Кузьмича та Каз. Дембонського.

Неділя, 22. III. год. 3.30 поп. Аб. 6. Ціна найнижчі. „Пригода в Ірані Готелю“ виступ І. Кузьмича; год. 8. веч. Аб. 10. „Пер Гінт“.

Понеділок, 23. III. год. 8. веч. Аб. 12. „Бать у Савою“ виступ І. Кузьмича та Каз. Дембонського.

Інтерлок, 24. III. год. 8. веч. Аб. 13. „Панотель Марко“.

Середа, 25. III. год. 8. веч. „Бать у Савою“ виступ І. Кузьмича та Каз. Дембонського.

Театр Ріжнородностей.

Неділя, 22. III. год. 8. веч. Аб. 11. „Трафіка пані генералової“.

Понеділок, 23. III. год. 8. веч. Аб. 11. „Трафіка пані генералової“.

Кіно.

АПОЛЬО: „Чорні роки“ в Ліліанно Гарей.

АЛІАНТИК: „Капітан Баян“ (Олівія Геліанд і Ероль Флім).

ВАНДА: „Гуляв“, „Царські лави“.

ГРАЖДА: „Дівча в Будапешту“ в Мартою Керт.

КАСІО: „Забута людина“.

КОЛІСІ: „Каранга“, „Лічтуємо світ“.

КОПЕРНИК: „Пемі“, гротеска „Водні біблотики“.

МАРУСЕНЬКА: „Шір-Гамірім“ і додаток „Співали всі разом“.

МІРАЖ: „Єгипетські ноти“ (Еді Кантор).

МУЗА: „Епохот“ і Павло Веселі.

ПАКС: „Мальована заслона“ в Гретою Гарбо та колюва гротеска.

ПАЛІО: „Давид Коферфільд“ на осн. Чарла Дікенса.

ПАЛІ: „Ного велике кохання“ (Ст. Ярач).

РАЙ: „Проданий голос“ (Нос. Шейт).

СВІТ: „40-та вулиця“, „Вкрали людину“ в Ліді Дамітою.

СТИЛЕР: „Буря над світом“, ревія „Дев'ятіт“.

ТОН: „Все місто говорить про те“.

УГІХА: „Гра за життя“, ревія „Ще не вичого“.

ХІМЕРА: „Золотоволосий шибеник“ (Шерлі Темпл).

Фотоплагістиком.

(пд. Марійська 5.)

Новий Єрусалим у 1936 р.

закордонне радіо.

Пятниця, 20. березня 1936.

Відень (3-6.8) 12.00 Опереткові мелодії, 17.40 Соната на скр. і форт. е-дур Баха, 18.00 Пасторальна Сінфонія Бетовена, 22.10 Сп. респіталь Еріки Росіти, сопран. Бріно (3-3.4) 16.35 Гос. романси, Кошиці (159.1) 16.10 Легка музика, 18.01 Сп. респіталь І. Черкасенко, Прага (470.2) 22.35 Концерт, 17.10 Квартет, 20.00 „Пер Гінт“ (обсеса з муз. Гріта, Париж (1618) 15.30 Пісні, 21.00 Скрипка, 21.45 „Час кохання“ муз. комедія І. Ганна, Відгород (437.3) 11.00 Концерт, 16.00 19.50 Пісоники, Ковно (1935) 19.30 „Циркуляри з Багдаду“ оп. Корваліуса, Берлін (356.7) 19.00 Серенада І. суїта, орх., 20.10 Ланцюжок жаліс, 2.45 Браме концерт, Кенісвустергаазен (1571) 15.15 Дітві пісні, 16.40 Музика, 18.10 Форт. респіталь, 20.10 Фінляндська андіа, Мінкен (405.4) 17.00 Італійські пісні, Вольф, сопран, 17.15 Шекспір у музиці, 19.00 Дітвіта співати, 21.35 Романтична Сінфонія ч. IV. Брукера, Будапешт (54.1) 13.40 Орх. концерт, 17.30 Циг. музика, 19.00 Спіл, форт., 20.40 Сінф. концерт, Міліно (365.6) 11.30 Легка музика, 21.00 Комедія, форт. респіталь, Рим (420.5) 17.00 Академія із сн. Сесілі, 20.35 „Дом Діжаль даде Казьє Верді“ оп. Карабелі.

Субота, 21. березня 1936.

Відень (306.8) 15.40 Хор, 19.10 „Вікелла“ радіополіурі в укл. Грубого, муз. спіл, 22.10 Пісні й арті Гере, сопран, Братислава (236.5) 18.00 Мадарські народні, шиг. орх., 20.40 „обсеса“ оп. Легара, Кошиці (229.1) 17.45 Пісні для дітей, 19.35 Легка музика, Париж (1615) 12.40 Популярна музика, 16.00 Анд. для дітей, 21.15 Опера, Відгород (437.3) 12.00, 16.30, Концерт, 18.25 Скрипка, 20.00 Сербський вечір, Берлін (356.7) 15.30 Так прогаванію анну — кантата Г. Шпітти, 19.15 Ко. перт, Кенісвустергаазен (1571) 14.00, 20.10 Музика, спіл, Лінкшпін (382.2) 18.25 Дітві фортепіано, Мінкен (405.4) 12.00, 13.15 Концерт, 19.20 Пісні Вольфа, Будапешт (549.5) 17.00 Пісоники, 18.00 концерт, 19.30 Салон. музика, Міліно (365.6) 11.30 Легка музика 20.35 „Вертеп“ оп. Масенета, Рим (420.5) 19.00 Легка музика, 22.15 Всичина, танцюва музика.

Львівське радіо.

Пятниця, 20. березня 1936.

6.30 Ранішня аудіція, 6.50, 7.30 Музика з гр. па., 7.20 Ранішній денник, 7.55 Трохи інформації, 8.00 Для шкід, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудняний денник, 12.15 Для старших дітей: про Шопена, 12.40 Модерністи з гр. па., 13.25 Домашнє господарство, 13.30 З ринку праці, 13.35 Ірив чорний каві, гр. па., 15.15 Експорт, 15.40 Біржа, 15.30 Цитра та пісоники в супроводі форт., 16.00 Гутірка для хорів, 16.15 Концерт орх., 16.45 „Пісця воли“ фраз. із пов. Г. Радліської для дітей, 17.00 Відити по море, 17.15 Ландина поезія, 17.20 Бетовен: Квінтет оп. 16, 17.50 Спорт. порадник, 18.01 Опереткові мелодії в супр. форт., 18.30 Шограмова скрипка, 18.40 Сусн. хвилина, 18.45 Са. респіталь Арт. Биччо в супр. форт., 19.00 Віб. вираз і фіга, веселе оповдан-

ня, 19.20 Реклам. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вісті, 19.45 Сигнальний комунікат, 19.50 Бюро Студій розмовля з слухачами, 20.00 Сінф. концерт у перерві ок. 20.30 Вечірній денник, із сучасної Польщі, 22.30 Техн. скрипка, 22.50 Прогноз погоди Європі — ретрансмісія із закорд. студій.

Субота, 21. березня 1936.

6.30 Ранішня аудіція, 6.50, 7.30 Музика з гр. па., 7.20 Ранішній денник, 7.55 Трохи інформації, 8.00 Для шкід, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудняний денник, 12.15 Огляд українських видань, виг. Анатоль Курдича, 12.25 Концерт кав. орх., 13.25 Домашнє господарство, 13.30 Концерт бажань із гр. па., 14.30 Салон. нова музика, пісоники Ганка Ордоніана, 15.00 У ковала — фраз. із пов. Ст. Грабінського „Острів Ітоого“, 15.15 Польська жорстка торгавля, 15.20 Біржа, 15.30 Концерт салону три, 16.00 Ландина фраз. 16.15 Театр Уамі: „Іо-Іо-Іо“ Кері Грея (для дітей), 16.45 Вся польща співає, 17.00 Про поляка, що оснував державу в Манжурії, 17.15 Новина з гр. па., 17.45 Світ наших рослин: Модриця, 17.50 Говори про провінцію: Відомо-відомо наших слухачів, 18.00 Говори на скрипку в супр. фортепіано, 18.20 Арт. та пісні в укл. Нос. Королькевича в супр. форт., 18.40 Салон. рерун, 18.45 Галайські гітари з гр. па., 19.00 Антропологічні дрібнички, 19.20 Реклам. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вісті, 19.45 Актуальна гутірка, 19.00 Мелодія за мелодією: скрипка, форт., гітара, кларнет, спіл, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Польські загреати Нобак, 21.30 Весела Сирена: Вичланиа чоловік, 22.01 Концерт сінф. орх., 22.05 Легка й танцюва музика.

БІРЖА.

ГРОШ.

Дозар у Львові у приватних оборотах 5.27.50.

У Варшаві були такі курси: Бельгія 89.53, 89.71, 89.53, Голандія 360.90, 361.62, 360.18, Лондон 26.23, 26.30, 26.16, Нью Йорк 5.27 і 5/8, 5.27 і 7/8, 5.26 і 3/8, Нью Йорк тех. 5.27 і 3/4, 5.29, 5.26 і 1/2, Париж 35.01, 35.03, 34.94, Прага 21.95, 21.99, 21.91, Стокгольм 135.25, 135.30, 134.92, Шванцарія 173.22, 173.56, 172.88.

Панери: 5-пр. комерційна поз. 60.00, 4-пр. долярна поз. 51.75, 7-пр. стабілізаційна 61.50, дрібні 63.00.

Акція: Банк польський 97.50, Старахович 35.50.

Збіжж.

Ціни львів Львів від до
Жито Стандарт І. 11.75—12.00
Жито Стандарт ІІ. 11.50—11.75
пукурдука хр. 12.50—12.75

Інші курси без зміни.

ЦІНИ „МАСЛОСЮЗУ“.

„Маслосюз“ повідомляє, що в дні 19-го березня п. р. кооперативні платни за:

1 кг. масла десероного 2.55 воз.
1 кг. масла десероного бочкового враз з бочковим опакуванням 2.60
1 кг. масла дес. експорт. враз з експортним опакуванням 2.60
1 кг. молока від 11. І. 1936 0.15
1 кг. мед 2.40—2.50
Тенденція на масло і на інші зинжкова, на молоко слаба.

Маслосюз повідомляє, що від 19. III п. р. платити своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, дьох подіра пташ-мисарні „М. С.“ у Львові, (вул. Десерта ч. 4):

Курки мод. товсті без острів І. кд. 1.05 воз.
Курки товсті з остротами І. кд. 0.95
Індички товсті І. кд. 1.10
Індички товсті І. кд. 1.25
Пантарки товсті І. кд. 1.25
Качки товсті І. кд. 1.15

Приймає курки, качки, індички й пантарки в необіжженій кількості.

Пітицю негодоваку приймає по дешевій ціні.

Приймає нових доставців.

Подяка.

Подобалося Всевисшньому забрати наш Дорогого Тата і Дідуху ба. п. о. Ніколи Вільничу, пароху в Половинці.

Усім, що поспішили із словесним ропом сердечна подяка. Передошлм дякуємо у сьому Веч. Духовництву, що під проводом Впр. о. Дікмана відправило похоронні обряди і відправило тілію останку на місце вічного спочинку. Не менше щиросердечне Спасибі складало церковному хором, братствам Половинці і Гуті Половинської, учительському збором, школярів дівчорі та всім парохіям і прихильникам, що своєю громадською участю в похоронних віддахі останню прислугу Покійному та несли поміч прибітій горю Рідні

Діти і внуки.

ОПОВІСТКИ.

Важне для членів Українського Такмілого Тіла, Пригадуємо, що 22. п. м. год. 10 рано відбудуться Заг. Збори в нашій домашній вул. Гролашських І. і В. має чера 21-го в год. 7. вечір будуть влаштувані ширші сходили і чайний вечір. Рідні Тіла прохає всіх членів, зокрема членів із провінції азяти участь у чайному вечері і в Зборах та дати тим доказ про бажаність ім справн розвитку Тіла Тім. 1918

Пригадуємо, що Загальні Збори Кооп. „Вогні“ кооп. з обм. порукою у Львові відбудуться в неділю дня 22. березня 1936 в год. 10-й рано в домашній кооп. прі вул. Чаревського 26. — Надзірна Рада.

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ШУКАЄМО кваліфікованій кращих, до самостійного ведення роботи, Письменні оголошення слати до Адміністрації під „Першорядні“ до 25. III. 36. 1718

ПРАКТИКАНТА молодшого з рівною практикою до складного складу прийняти. Василь Гудз, Тарновського 85. 1712-13

РІЖНІ

ОВОЧЕВІ ДЕРЕВЦЯ і до окрас. доброї якості, по низьких цінах продає Макопольське Ріжнє Товариство, вул. Коперника 20. Тел. 200-58. 1701-2-3

Присилайте передплату!

Читайте „Діло“!

За редакцію відповідає Олександр Костик.

Видає Видавничу Спілка „Діло“.

З друкарні Вид. Спідки „Діло“. Львів, Ринок 10